

دارگیلاس

فایق عبداللهی فوریه ۹۸

په نجه ره که دیمه نی تاو ابوونی خوری له چوارچیوه گرتبوو. ده تگوت تابلویه به دیواری ژووره که وه هه لواسراوه. چه ند په له هه وریکی سوور، وه کوو لوکه ی له خوین هه لکیشراو، به ده وری خوردا بلاو ببوونه وه. خوری شه که ت و بی تین له په نایه ک ده گه را و به هیواشی خوی ده کیشایه پشت کیوه کان. هه لاله نوقمی ته ماشای نه م دیمه نه ببوو و چاوه کانی له سهر خور نه ده ترازان. جارجار په ره سلیرکه یه ک تا نیزیک خور بالی ده گرت و نیگای هه لاله ی به دوا ی خویدا راکیش ده کرد. به لام نیگای هه لاله هینده ی بالی په ره سلیرکه کان سووک نه بوو و به قورسی دیسان ده که وته وه سهر خور. به په نجه کانی ده سستی چه پی، په لکه کانی گوله که ی بهر په نجه ره ی ده لاواندنه وه. ده سته که ی دی بو ناو باخه لی برد و پاکه تیکی دوو جار نوشتاوه ی ده رهینا و له سهر خو کردیه وه. ئادره سی دانشگای ته وریزی له سه ربوو. نامه که ی ده رهینا و ده سستی پیکرد. له دوینی وه که شه ونم نامه که ی بو هینابوو نه وه چه نده مین جار بوو ده ی خوینده وه؛ هه ر بویه نامه وه ک ته ویلی پیران، ری ری ببوو. دوایین دیری نامه که ی چه ند جار خوینده وه و له بهر خووه ده سستی کرد به ژماردن:

- یه ک، دو، سی، چوار روژی تر دیته وه.

به کوتایی هاتنی نامه که سهری هه لبری. خور دامرکابوو. چاوی له سه عاته دیواری یه که کرد، پیی و ابوو له کاتی چاوه روانی دا هه نگای میله کانی شه که ت ده بن و پشوو ده دهن. ده نا بو چوار روژ، ده بی هینده لیک بکیشینه وه. جارجار به میشکی دا ده هات که میله کان به ده سستی خوی، پیش بخت به لام دواتر له ناخیدا به م ساویلکه یی یه ی خوی پیکه نینی ده هات و خوی سه رزه نش ده کرد. چوار روژی ره به ق گویی بو ترپه ی کوچه و چرکه ی سه عات هه لخت. به دریژیی نه م چوار ساله ی ئاشنایی یان به راده ی نه م چوار روژه چاوه روانی نه کیشابوو. له م چوار روژه دا ده یان جار چووه پشت په نجه ره و ده سستی برده سهر چاوانی هه تا چاوه کانی باشتر له کوچه هه تهر بکه ن. دوایین جار که به دل په شیوی یه وه ده یروانیه کوچه، ته قه ی درگا به رز بووه. به په له چوو درگای کرده وه، دیسان شه ونم بوو، به ئاسته م دمی له گویی هه لاله نیزیک کرده وه و تاویک به و حاله ته مانه وه. هه لاله بزیه ک گرتی و ته زوویه ک به له شی دا گه را. هاته وه ژوور. دایکی که به رامبه ر ته له ویزیون دانیشتبوو پرسى:

— نه وه کی بوو، چی ده ویست؟

— شه ونم بوو، کتیبه که ی بو هینامه وه.

نه و شه وه نه گه رچی زووتر له شه وان خوی له خه و خست به لام تا دره نگ وه ختان له بن جی دا جینگلی دا. ده روونی تینوو و بی قه راری، ئاخو دلوی ئوقره ی هه لمشتبوو. یاده کانی چوارسالی رابوردوی، له میشکی

دا ژیره وژوور ده کردن، هیندیکیکانی راده گرتن و تیپان راده ما و له هیندیکیشیان تیژ تیده پهری و هر که سرته که ی ئیواره ی شه ونمی بیر ده که و ته وه رابردوی له بیر ده چووه و ده که و ته نه خشه کیشان بو ئه وه ی سبه ینی چون یه کتر ببینن. شه ش مانگ بوو نه ی دیبوو.

مژیککی چری خوله میشی مالی هه لاله وکولانه که یانی له خویدا ون کردبوو. له خیابان ماشینه کان چرایان هه ل کردبوو. ده نگی به رزی تورمزی ماشینیک هه لاله ی له خه و راپه راند. هر چه ند هه وره تریشقه چه ند جاریک وه خه به ری هینابوو به لام دیسان له نیوان خه و و بیداریدا وه نه وز دای گرتبووه. شوشه ی په نجه ره کان ته م پوش ببون. چاوه کانی به پشته ده ست هه لگلوپی، دواتر چوو و به په نجه کانی، ته می سه ر شوشه یه کی لادا. جگه له خیابان و ماشین که جار جار تیده په رین هیچ شتیکی تر نه ده بیندرا. به ر په نجه ره ی به ردا. ئه و روژه به پیچه وانه ی روزانی تر به دیتنی مژ دلی دانه گیرا. هاتنه وه ی رزا جووله ی خستبوه دلیه وه و له شادی دا لیواولیوی کردبوو. ئه و روژه هوشی ده وروبه ری خوی نه بوو. دایکی که ئه م بی قه راری یه ی کچه که ی بو ده رکه و تبوو و نه ی ده زانی هویه که ی چیه، چه ند جار وه خوی هینابوو.

هه لاله، ته نیا له شی له مالی خویان بوو، دلی وه ک پاساری له دوینی وه له سه ر سوانه ی ماله که ی به رامبه ریان نیشتبوو. ده مه و نیوه رو له گه ل ته نک بوونی هیواشی مژه که، ئوقره ی هه لاله ش به ره و ته واوبوون چوو. شوشه کان هیشتا ته میان له سه ر مابوو، ته نیا گوشه کانیان ساف و روون بوون. چاوه کانی په نجه ره ی ماله که ی به رامبه ریشیان ره ش بوو. شتیکی له پشت په نجه ره که وه ده جوولایه وه و پاش تاویک له چاوه ی په نجه ره که دا سیمایه کی ناشنا ده رکه وت. خوینیکی گهرم، توندتر له هه میسه به ده ماره کانی سه ری هه لاله دا فرکه ی کرد. به هه له داوان له چه په وه بو راست چه ند وشه یه کی له سه ر شوشه ی نیوه ته ماوی نووسی. پاشان چه ند ئیشاره یه ک و دوایش یه ک دوو سه ر راوه شاندن. هه لاله پیلوی چاوه کانی کز کردن، نه بیتوانی نووسراوه ی سه ر شووشه که ی به رامبه ری، به ته واوی بخوینیتته وه به لام بینی که سه ری "ره زا" به نیشانه ی ره زامه ندی چه ند جاریک به رز بووه و هاته وه خوار. به پانایی ده ست، نووسراوه ی سه ر شوشه که ی پاک کرده وه و چووه ژووری خوی.

سه عاتیک دواتر به سه رو روویه کی رازاوه له مال ده رکه وت. بایه ک به ئاسته م چه پکه بسکی سه ر بروکانی لادا. خور له ناوه راستی ئاسمان ده دره وشایه وه. ته مه که، ره وی بوو. خاک هیشتا بونی بارانی لیده هات. دره خته کان که باران توز و خولی سه ر و پرچی داشوردبوون، به ئاسته م راده ژان و خشه خشیک له گه روویان ده هات، ده تگوت به خیلی به جوانی هه لاله ده به ن.

له کولانه که ی خویان ئاوابوو و ریی باخه که ی به ر شاری گرتبوه به ر. جارناجاریک به ئاسته م ملی خوار ده کرده وه تا بزانی که س دیار نی یه، ئه مجار که دلنیا ده بوو، هه نگاهه کانی گورج ده کردن.

په رژینی باخه کانی به ر شار هیشتا هه لمیان لی هه لده ستا. قه راغ ریگه و بن داره کان پر بوون له کلوکی سوور و سپی دره خته کان که باران کوتابوونی. هه تا چاو هه ته ر ده کا هه ر دارستانه و به س، ته نیا له سه ر ته پولکه که ی لای روژه لات پایگایه کی نیزامی لی بوو که وه ک زیبکه ی سه ر لوت روخساری سروشتی

دارستانی تیکدابوو. به روژ و به شه و گه شتی به کانیاں ده ناردہ نواباخه که بو چاوه دیری. هه لاله له فکری ته وه دابوو که کاتی به ره و رو بوونیاں ده بی چ بلی. وه ک ته وه ی به که م جاریان بی به کتر ببینن. هه سستیکی سه پر و نه ناسراو دای گرتبوو. هه سستیکی تیکه لاو به خوشی و دله راوکی که نه یانده توانی به کتر به زینن. به ده م بیروکه و خیالاته وه بی ته وه ی هه سستی پی کردبی گه یشتبوه به ر ته و دارگیلاسه ی که جارانی پیشووش له سیبه ریدا دانیشتبوون، قسه یان کردبوو و به کتریان راموسی بوو.

دارگیلاس له چاوی چاودیر به دوور بوو، بویه ته وانیش له سیبه ریدا هه ستیان به هیمنی ده کرد. چاویکی به ده وروبه ری خویدا گیرا دارگیلاس وه ک هیشووی خوین سوور داگیرسابوو. ده سستی به قه دی دا هینا. پیتی به که می ناوه که یان و تاریخی به که م ژوانیاں هه ر له سه ر پیستی داره که مابوو. هه موو سالیکیش له گه ل تیهه لچونی دارگیلاس، خوشه ویستی ته وانیش گه شه ی ده کرد و ریشه ی داده کوتا. له سه ر ته خته به ردیک دانیشست. له گیاوگژی به رده می ورد بووه. خالخالووکه به کی دوزیه وه. قامکی بو کرده پرد، خالخالووکه به ده سستی هه لگه را. هه موو جاری هه ر که نزدیک ده بوو بکه ویتته خوار قامکه کانی ده سته که ی دیکه ی بو راده گرتن تا خالخالووکه که دیسان به پشتی ده سستی هه لگه ریتته وه. له نه کاو هه سستی کرد شتیک له پشت سه ری خسه ی دی. سه ری وه رگیرا به لام دوو ده ست توند به ری چاوانیاں گرت. پیشدا ته کانیکی به خویدا و خوی راپسکاو و خالخالووکه هه لفری؛ به لام هه ر که هه لاله دسته کانی له مس کردن پیشووی هاته وه به ر. هه ستایه سه رپی و گه رم به کتریان له باوه ش گرت. ده سستی ره زا به ناسته م چوو چه پکه بسکی قه ترانی سه ر رومه تی هه لاله ی لادا و ده سته کانی به زه حمه ت له ملی نالقه کردن. هه لاله له ره زا به رزتر بو. ره زا وه ک لاو لاو له به ژنی هه لاله هالاوو و سه ری خوی له ره شینکی گه شی چاوه کانی هه لاله دا ده دی. هه لاله سه ری ره زای له خوی نزدیک کرده وه و دمی نایه ناو دمی. لیوی گه رم و ناسکی هه لاله تامی به لالووکی ده دا. مه مکه کانی هه لاله دانه شورابون و جوانیه کی شه هه وانی تاییه تیان دابوو به بالای. با که زیه کانی هه لاله ی له پشته ملی هه تاو گه زتووی ده هالوزاندن، خوی له داوینی مانتوکه یدا لوول ده دا و کراسی ره زای به پشتی به وه ده نووساند، به جوریک که ماسولکه کانی پشتی له ژیریه وه دیار بوون. گیا و سه وزه لانی سه ریان لار کردبووه، داره کان ده لاژانه وه و درگای ته نه که ی کوخه چوله که ی به رامبه ریانی چه ند جار وه ها پیک دادا که ناچار باوه شی به کتریان به ردا و چاویان بریه کوخه که. ته و کوخه تاریکه کومه لیک نهینی ته وانی له خویدا هه شار دابوو. با بو ماوه یه ک بیده نگ بوو. ته نیا پیکه نینی له سه ره خوی هه لاله بیده نگی شکاند. ره زا پالی وه قه دی گیلاسه که دابوو و تروشکه ی کردبوو. هه لاله خوی له باوه شی هاویشت و وتی:

— ترسای؟! —

— راستی به که ی بریک. وامزانی ته قه یان لیکردین.

هه لاله که پشت به ره زا و له ناو باوه شیدا دانیشتبوو ده سته کانی بو پشته وه نوشتانده وه و له ملی ره زای

نالاندن و وتی:

— به لام کاتیک به یه که وه یین که متر هه ست به مه ترسی ده که م. ته گهر ته نیا ده مینمه وه یاده کانت و تامه زرویت هورومم بو دینن. به تایبته ت نه م شه ش مانگه ی دواپی، زورم ته نیایی کیشا. دایکم و بابیشم که خه می کاکم وه ک گروله کوی کردونه وه. جگه له هه ناسه ی به سته له ک و نیگای نیگه ران هیچی تریان لی نه ماوه ته وه. نا له و فه زایه دا هه ست ده که م پیوستیم به تویژ هاویشتنه. ده بی قاوغی ته نیایی جی بیلم.

— ته مجاره یان و ابرانم بو خوشت رازی بی مه سه له که لای بابت و دایکت باس بکه یین و یه کجاری سیبه ر و سه رینمان تیکه ل بکه یین.

— نا، من مه به ستم نه وه نه بوو که ده بی هه تمه ن زه ماوه ند بکه یین، به تایبته ت تا "هیدی" نازاد نه بی، دلم نایه. پییم خوشه ته ویش له شادیماندا به شدار بیت. له بیرته چه نده ی پیخوش بوو که من و تو به یه که وه یین. چاوه کانی له شوینیکی دوور بریبوون و پیلوی ویک نه ده نا. خه میکی قورسیان تیدا به دی ده کرا. ده نگیشی بریک ده له رزی .

— خوت ده زانی که منیش هیدیم چه نده خوش ده وی و له تو زیاتر چاوه روانی نازادبوونی ده که م. به لام ته گهر هات و وازوو نازاد نه بوو؟ خو جاری که س نازانی حوکه که ی چی یه، ته سلنه باسی نازادبوونیان نه کردوه. جیا له وه دلنیام ته گهر هیدی ناگاداری ته م باسه بوایه، قه ت رازی نه ده بوو. ته و قه ت بروای به و جوره شتانه نه بوو، خوت له من باشتر ده زانی.

هه لاله به بیستنی ته م قسه یه له رزی هاتی و هه سستی کرد که به رچاوی لیل ده بی. به هه رتک ده ست چاوه کانی گرت و شانه کانی به دوا یه کدا چه ند جار ته کانیا ن خوارد.

ره زا به سه رسورماوی یه وه روانیه هه لاله. تائه و کات تینه گه یشتبوو که نه ده بوا ته و قسه ی کردبا. ده سستی دریژ کرد، ویستی سه ری هه لاله به سنگی یه وه بنی به لام هه لاله به تووره یی یه وه ده سستی گه رانده وه. ره زا په شوکابوو. به بی ته وه ی بیهه وی، دلی ناسکی هه لاله ی شیواندبوو. نه ی ده زانی چ بکا یان چ بلی.

— بمبووره، تو ده زانی که من ته نیا ده مویست....

هه لاله قسه که ی پی بری:

— به سه، ده زانم ده تویست چ بلی. هه ر بیر له خوت ده که یه وه و به س.

— به لام هه لاله تو ده زانی که من هیدیم له براکانی خوم خوشتر ده وی. نیمه هاواری یه ک بووین، چ پیویست ده کا من ته وه دوویات بکه مه وه و توش له من دلگیر بی؟ ته مه ی وت و هه لاله ی ماچ کرد و له باوه شی گرتنه وه. هه لاله بریک هاته وه سه رخو. به له پی ده سستی چاوه کانی سری و بیده نگ له ته رز راما. ره زا بو ته وه ی دلنیا بی هه لاله هیچی له دلدا نه ماوه و به ته واوی ناشت بوته وه وتی:

— راستی ته مسال بریارمان داوه که ریز بگرین له یادی ته و که سانه ی یه کی ثایاری پار گیران. ده بی له ئیستاره خوت ناماده بکه ی، ته گهر له سه ر هیدی باسیکت هه یه، بیکه ی.

هه لاله که هیشتا هه ر دلگیر بوو وتی:

— گیرانه وه ی بیره وه ری یان قسه له سهر کردن چ سوودیکی هه یه به حالی ته و. ته وا نزیکه ی سالیکه له ژیر شکه نجه و نازار دایه، به سیه تی با هیچی دی بو زیاد نه بی. کی متمانه به کی ده کا ته مروژانه؟! ره زا ویستی شتیک بلی به لام هه سستی کرد که ده بی ته م باسه به ته واوی بگوری تا له وه زیاتر هه لاله نه ژاکینی. چیلکه یه کی به ده سته وه گرتبوو و له سهر ته رز شتی ده نووسی و پاشان پاکی ده کرده وه. سیبه ر ورده ورده ده ورویه ری ده ته نی. خور تینی نه مابوو؛ له نیوان لق و پویی داره کانه وه ده سستی دریژ کردبوو و قامکی زیرینی له جوگه باریک و ورده کان وه رده دا. ئاوازی خه مناکی بوقه کان له شوینیکی دووره وه ده گه یشته گوی. بایه کی فینک له له شی دوو دلداری ته نیای ژیر دارگیلاسه که ده گه را. هه لاله ده سستی له سهر شانی ره زا دانا و هه ستایه پی. خوی ته کاند و به وردی به ده ورو به ری خویانیدا روانی و پاشان چاوی له ره زا کرد. ره زا هه موو شتیکی له م نیگایه دا خوینده وه، به هیواشی هه ستایه پی. ده سستی له ناوقه دی هه لاله ئالاند و به ره و کوخه چوله که ی نزیکیان رویشتن. پیشدا ره زا چوو ژووری. هه لاله وه رگه رایه وه و جاریکی دی چاوی گیرا، ده تگوت دلنیا نیه له وه ی که بچیته ژووری. له دوره وه شتیکی بینی ده جولایه وه. پیلوی چاوه کانی کز کرد و تاویک له و شوینه راما، هیچی به دی نه کرد. ره زا ده سستی راکیشا و وتی:

— چیه هه لاله، ده لیبی دوودلی، ناته وی بی به ژوور. ده زانم ناو ته م کوخه چول و ره ق و ته قه ناره حه تت ده کا به لام چار چی یه له ناو شار نه جیگه هه یه نه مه ودا که ئینسان به ویست و حه زی دلی خوی لای یه ک دانیشی و قسه بکا.

هه لاله له نیوه ی قسه کانی نه گه یشته، دلی توند لیبی ده دا. به دوا ی ره زا دا رویشته ژوور و درگای ته نه که ی کوخه که ی بیده نگ داخست.

ره زا له سهر سه کو بچکوله که ی ناو ژووره که له سهر گازه رای پشت دریژ بوو. هه لاله تاویک راوه ستا و تیی راما. قژه کانی ئالوز ببون، ره زا ته م وه ختانه ته وی له گشت کاتی پی جوانتر بوو.

ده سستی بو لای هه لاله دریژ کرد، هه لاله هه نگاویکی هه لینا و دیسان راوه ستا به لام ته مجاره ده سستی ره زا ده ی گه یشتی. ترپه ی دلی، مانتویه که ی هه لده به زانده وه. ره زا که هه سستی به وه کردبوو وتی:

— هه لاله چیه ، دلت خه ریکه بیته ده ر!

— نازانم ره زا، نازانم بوچی وا دلم لیده دا.

مه ترسی! باوه شی تو ته من ترین په نای منه. لای تو هه ست به هیچ ترسیک ناکه م. ته مه ی وت و به یه ک ته کان هه لاله ی خسته سهر سنگی خوی.

چاوی هه لاله ترسیان تیزابوو. ملی به رز کرده وه و روانییه چاوه کانی ره زا. کولمه کانی سوور داگیرسابوون ده تگوت ئیستا نا ئیستا خوین له ویوه لووزه و ده به سستی. له شی گهرم داهاتبوو، لیوه کانی داغ ببوون. گهرمای له شی ره زاش له له شی ته و پزابوو. سهری هه لته کاند و قژه کانی هاویشتنه پشت ملی؛ گهردنی

زهردی له تاریکایی کوخ دا ده دره وشایه وه. ره زا به لیوه کانی گهردنی هه لمژی؛ چووه سه ر تا نه رمایی گویی، پاشان گهرمایی لیوی ناسکی هه لاله که تامی ئالبالوویان ده دا، ته زووی به گیانی داهینا. هه لاله به تامه زرویی به وه لیوی ره زای ده مژی، به چه شنیک که له ناوه وه خوینیان تیده چرژا. هه ناسه یان توندو توندتر ده بوو. ره زا مانتوی دوگمه ترازوی هه لاله ی ده رهینا و وه لای نا. په یکه ری تیک هالوویان لوولی ده خوارد؛ ده تگوت ئاوالدوانه ن و ئیتر لیک نابنه وه.

له ده ربیجه چکوله که ی کوخه که وه چه ند تاله تیشکیکی کزی خور سه ریان کیشابووه ناوه وه و چنگیان له بن دیواری کوخه که گیر کردبوو وه ک نه وه ی بیانه وی دیواره که بنکول بکه ن و په یکه ری نیوه رووتی هه لاله و ره زا به ر چاو بخه ن. مشکیک به تیژی له کونیک هاته ده ر، رای کرد و له ژیر رووناکی تیشکه که دا تاویک هه لکورما و پاشان دیسان خوی به کونه که ی خویدا کرده وه. ده نگی هه ناسه ی نه وان نه بی هیچ ده نگیکی تر له کوخه که نه ده هات. هه ناسه یان وه ک که سیک که به ره و هه وراز هه لده گه ری، سوار ببوو. له شیان ورده شه پولی تیده که وت و دیسان راست ده بووه. ره زا به هه موو هیزی، سه ری به سنگی به رزی هه لاله وه نووساندبوو. مه مکه قیت و تونده کانی گنجیان له کراسه که ی بریبوو و گوی قاوه یی مه مکه کانی له بن کراسه ته نکه که یه وه دیاربوون. ره زا ده سستی برد تا که مه ری هه لاله و کراسه که ی له خواری را کو کرده وه، هه لاله سه ری دانواند و ده سته کانی به رز کردنه وه تا له دانانی کراسه که دا یارمه تی بدا. ده سته کانی ره زا وه ک لقی شوره بی ده له رزین، بویه دوگمه ی کورسیته که ی بو نه کرایه وه. هه لاله خوی به نوکی په نجه یه ک ترازاندی.

مه مکه کانی ده رکه وتن. سه ره تا هه لاله به هه رتک ده ست توند گرتنی ده تگوت به رامبه ر به هه موو خه لکی شار رووت بوته وه به لام که چاوی تامه زرووی ره زای بینی ده سستی وه لا نا و ره زاش چه ند ساتیک مه مکه کانی لاوانده وه و پاشان گوی مه مکه کانی به لیو گرتن؛ تامی ئالبالوویان ده دا. ره زا نه مه ی لای نه ویش درکاندبوو که چه نده خوشی له مه مکه کانی دی. هه لاله ش خوشی له له شی پر ماسولکه ی ره زا ده هات و له کاتی تیکه ل بوونیان دا جاری وابوو په نجه کانی به گوشتی له شی ره زادا ده چوونه خوار. بایه ک به هه له داوان هات، چاوپوکیکی له دارستان نا. دارستان ملی خوار کرده وه و بالنده کان له ترسان جراندیان. ده رگای ته نه که ی کوخه که وه ته قه ته ق که وت. دلیان وه ک رنووه هه ره سی هینا و به چاوی پر له ترس له ده رگا رامان. گقه گفی با هه موو شتیکی ئاشکرا کرد. هه لاله وتی؛ -هیچ نه بوو، با بوو.

ترس و سه رما تیکه ل ببوون و له شی رووتیانی گرژ کردبوو. تاویک دواتر هه لاله دیسان وه ک لاو لاو له به ژنی ره زا هالابووه. هه ناسه یان و ته کانه کانی له شیان توندتر ببوون، ده تگوت ده یانه وی هه موو شیریه ی گیانی یه کتر بمژن. هیشتا هیچ کامیان، کامیان ورنه گرتبوو. هه لاله جه سته ی هه ر ده جوولایه وه؛ جارناجاریک سه ریریکی ره زای ده کرد. ره زا پاش چه ند ته کانیکی، وه ک فه نه ری ده رپه ریو جووله ی لیبرا. هه لاله هه سستی به مه کرد و وتی؛

– ته واو بووی، ناوا زوو؟!

ره زا که ده یزانی هه لاله هیشتا ماویه تی، ههستی به شکست و شه رمه زاری ده کرد و به له قاندنی سهر وتی نه.... هیشتا ره زا قسه که ی له گه روو دابوو که ته قه ی تفه نگ ئاسای ده رگا هه ستا. بو یه ک له حزه شله ژان، وه یانزانی که هه ردوکیان پیکراون. به پرتاو لیک جیابونه وه و له تاریکی دا ده ستیان بو جله کانیاں دریژ کرد. له گه ل ته قه ی دوهه م و سیهه م ره زا هه ستایه پی، دهستی هه لاله له تاریکیدا گرتی و نه ی هیشت به ره و درگا بروا. هیشتا هه لاله هه ر رای ده کیشا که ده رگای ته نه که له چوارچیوه ی جیا بووه و که وته سهر نه رز. له روشنایی کزی درگادا چه ند که سیکی به رگ سه وزی چه ک به ده ست ده رکه وتن. نه یان زانی کامیاں بوو پر به گه روو نه راندی:

– دستا بالا بی حرکت!! (۱)

هه لاله و ره زا که ره نگیان ده تگوت به فری یه ک شه وه یه، به هیواشی جولانه وه. هیزیان له له ش دا نه مابوو. ده نگی ده سریژیک کوخه که ی راتله کاند. هاواری ره زا و هه لاله به رز بووه وه. هه لاله دهستی دریژ کرد و به سه رتاپای ره زا دا گیرای؛ له خوین ده گه را. هیشتا هه لاله دهستی نه کشاندبووه که زه ربه یه کی قورس شانه کانی ره زای داته کاند. به رچاوی لیل بوو، به لاتره لاتر چه ند هه نگاویک رویشت و خوی به دیواری کورته بالای کوخه که گیرسانده وه به لام پیش ته وه ی بتوانی خوی راست کاته وه، قونداغه تفه نگ دیسان له سهر سهری بوو. زه ربه ی دوهه م لاجانگی هه لمالی و خوین ده ربه ری. ره زا وه ک کوته گوشتی سهر سکل کو بووه. له تاو ده رد ده ست و لاقی فری ده دان، ده تگوت فیی گرتووه. هه لاله ویستی هاوار بکا به لام یه کیک له پشته وه به هه موو ئیشتیای خوی مستیکی له دمی دا و به مره مر وتی:

– دمت داخه هه ی بی ده ریپی زیناکار، تو ته نیا شیای مردنی.

زاری هه لاله پر بوو له خوین، لیوی خواره وه ی کون ببوو. چاوه کانی بروسکه ی قین یان لی هه لده ستا. هه ستایه وه پی و تف و خوینیک که له زاری دا کو ببوو به دم و چاوی ته وه ی دا کرد که مسته که ی لیدابوو. یه ک دوو ددانش به ربوونه وه به ر دمی خوی.

کابرا به لکی جامانه که ی به بیزه وه تف و خوینی دم و چاوی سریه وه و دهستی له پرچی هه لاله نا و به دوا ی خویدا رای کیشا.

له ده ره وه ته واو تاریک داهاتبوو. بیده نگیه کی سامدار دارستانی داگرتبوو. به ریگه ی به رده لانی نیو باخه کان دا پینج که س به ره و شار هه لده گه ران؛ دوو له پیشه وه، دوو له م لاو ته ولایان و یه کیکیش له پشتیانه وه. چه کرداره کان له خسه ی پیی خویان ده سله مینه وه. جارچار مات ده بوون و چاویان ده بریه چاوی یه کتر و پاشان به پاریزه وه ده ستیان ده کرده وه به رویشتن. جاری دواپی خسه خشیکی توند و بی برانه وه له دارستانی قه راغ ریگه وه شان به شانی ته وان هات. گشتیان شله ژان و خویان له ته رزدا و ته نانته یه کیکیان چه ند فیشه کیکیشی ده رکرد. گوی یان هه لخصت ناله یه کیان گه یشته گوی و پاشان بیده نگی ولاتی داگرت. هیشتا هه ر دنلیا نه بوون. ته وه ی ته قه ی کردبوو وتی:

— برادر نادری پیکام؛ گویت له ناله ی نه بوو؟!

نادری ئیشاره ی به ره زا کرد و وتی:

— نه وه بچی بزانی چ قه وماوه.

کابرای جامانه به سهر به لووله ی تفه نگه که له که له که ی ره زای دا و وتی:

— مه گهر نابیسی برادر نادری چ ده فهرموی، هه ده سته ده ی خیرا، ده نا تفه نگه که ی من خیراتر وه کار ده که وی!

شتیک وه ک بروسکه ی ناو شه وه زه نگ به میشکی ره زادا راخوشی، "هه لاتن!" به لام نه ی هه لاله، نه و چی به سهر دی؟ نه ء نابی. کابرای جامانه به سهر دیسان وه خوی هینایه وه. ره زا چاوی له هه لاله کرد و به سپایی وتی:

— وه ره به دوام دا!

کابرا که نه مه ی گوی لی بوو وتی:

— ته نیا خوت برو، مه گهر له گیانی خوت زور وه ره زی؟!!

ره زا به هه نگاهای نادلنیا به ره و نه و شوینه ی ده نگه که ی لیوه هاتبوو، رویشته. سهر شان و شالواره که ی به خوینی لاجانگی تهر ببوون. هه لاله یه ک دوو جار خوی راپسکاوته به شوینی دا بروا به لام لووله ی تفه نگ وه ک بزمار له شوینی خوی دایکوتایه وه. ئیتر ره زا له بهر چاو ون ببوو. له نیو داره کاندای شتیکی ره شی بینی، لاقی له حه وا کردبوون. هیندیک چوه پیش، گویلکیک له و ناوه که وتبوو و خوین له ناوچاوانیه وه وه ک فواره ده رده پهری. ره زا یه ک دوو جار ئاوری دایه وه و هه لویسته یه کی کرد. چاوه کانی پر بوون له ترس و قین و ناهومیدی. ده یویست بگه ریتته وه تا هه لاله ته نیا نه بی، به لام بریاری بو نه ده درا. ته قه ی تفه نگ به گه روی بیده نگی دارستاندا رویشته خوار. ره زا هاته وه سه رخو؛ هه نگاهه کانی گورج کردن و له ناو ریزی چری داره کاندای سه ره ره و ژوور هه لاتته خوار. گولله پیستی داره کانیاں بریندار ده کرد. گه لاکان به سهر سهر و چاویدا ده بارین. به لام ئیتر نه وه نده دوور که وتبووه، نه بیته نیشانه ی دیاری گولله کان. سه ره رای نه وه ش ته قه تا ماوه یه ک دواتریش ههر به رده وام بوو.

نه و شه وه مانگ دیار نه بوو، یان ههر ره زا وای هه ست ده کرد. هیچ رووناکایی یه ک دیار نه بوو. خوینی لاجانگی هیشته وشک نه ببوو و ته نانه ت نه و لیچکه ش که هه لاله بوی له سه ری به ستبوو له خویندا سوور ببوو. ده سستی برد بو گیرفانی، هه سستی کرد ده سستی ده له رزی. شقارته که ی ناو گیرفانی ده رهینا؛ لای راستی له خویندا سوور ببوو. چاوی به ده وروبه ری خویدا گیرا؛ گه لاکانی پشت سه ری خوینیاں له سه ره نیشته بوو. سام دای گرت، تو بلیبی نه م خوینه وشک بی، ناخر نه و هه موه له کویوه دیت؟ له بهر خووه وتی نه گهر تا به بیانی لیره وه مینم کارم ته واوه. به لام نه ی نه گهر هات و رویشتم و تووشی گه شتی یه کان بووم. کی ده زانی ئیستا بیسیمیاں بو نه وانی تریش نه کردووه. میشکی ده تگوت قفل بووه، ساغ نه ده بووه. تاویک وه ک که سیکی ناشاره زا له ناو گومی سهر لیشیواوی دا ده ست و پیی لیکدا. دواتر هه ستا ملی ریگای گرت.

ٺه و ڪه هه موو ڪه لين و قوڙيني ٺه م ناوه شاره زا بوو، نه ي ده زاني ٺه و سه رلي شيواي يه هي چيه!
بو له حزه يه ڪ وه يزاني رزگاري بووه به لام موچورڪيڪ له سه ر تا پيي له شي گه را. ٺه ي هه لاله چي به
سه ر دي، تو بليي له م چول وتاريڪه دا به ر له وه ي بگه نه شار، ده ست دريڙي نه ڪه نه سه ر؟ ٺه ي دوايه
چي ليده ڪن، ٺه گه ر ڪوشتيان چي؟

هه ميشه له خياليشي دا له مه رگي هه لاله را ي ڪر دبوو. پيي وابوو مردن ڪار له هه لاله ناڪا. ٺه مجاره ش
ويستي زوو ٺه م خياله قورسه له سه ري ده رڪا. له به ر خووه وتي:

-ده ڄم ده ليم هه موو شتيڪ خه تاي من بووه و ٺه و بي تاوانه! ٺاخر بو ڇ تاوانيڪمان ڪر دوه، تاواني چي؟!
هه ر ده رويشت و ده يويسٽ هه موو شتيڪ له ميشڪي خويدا جي به جي بڪا هه تا قورسايي روداوه ڪه له بير
خوي بباته وه.

— ٺه سلن پي يان ده ليم ته جاوڙم پيڪر دوه تا هه موو شتيڪ بيته مل خوم. بر يا هه لئه هاتبام، نه ده هوا
ته نيا جيم هيشتبا، ٺه نه ده هوا. هه لاله حه قيه تي نه م به خشي.

پي يه ڪاني شل ببوون و چاوي له ره شه وه ده هاتن. جارچار خوي له په رڙينه ڪاني قه راغ ري ده ڪوتا و
ده هاته وه سه رخو. ٺه و شه وه له مالي دوستيڪي له قه راغ شار گيسايه وه و سبه ينيش تا دره ننگ
وه ختانيڪ وه خه به ر نه هات.

به ياني هه وال وه ڪ ره شه با له ڪولان و مال و دووڪان و بازار و سه ريان و بن باني شار گه را.
شه و له ڪوميته وه چه ند ڪه سيڪ هاتبوون و مالي هه لاله يان ٺاگادار ڪر دبوو. داڪي هه لاله به ده م
گريانه وه داواي له شوهه ڪه ي ڪر دبوو، ڪاريڪ بڪا به لام ٺه و تا به ياني له به ر خويه وه هه ر جنيوي دابوو و
خوي خوار دبووه و چه ند جاريڪيش له گه ل داڪي هه لاله به شهر هاتبوو.

هه ر ٺه و شه وه چه ند جاريش سه ري مالي ره زايان دابوو و سوراغيان گرتبوو. بو دوا جار نيگابانيڪيان له
سه ري ڪوچه ڪه جي هيشتبوو.

سبه يني چاوي گه ره ڪ له و دو ماله رامابوو. ده تگوت مالي سر و جادوون و هه رده م له وانه يه ده رگايان
بڪريته وه و شتيڪي سه ير ده رڪه وي.

پيراني گه ره ڪ له به ر به روچڪه ڪان تروشڪه يان ڪر دبوو پاتوله نيڻوڪ شور ڪانيان له ٺه رز ده خشا؛ له ناو
دووڪه لي سيگاردا ون ببوون. تاو نا تاويڪ ددانه مه سنوعي يه ڪانيان به نووڪي زمان ده له قاند و
دارجگه ره ڪانيان بو لاي ليوي پر چرچ و لوچيان ده برد و مڙيڪي تونديان ليده دا و وه ڪ لووله ڪوره په له
دووڪه ليڪيان له زار ده هاته ده ر. ٺه مجار به نووڪي په نجه سووتوي جگه ره ڪانيان هه لده وه راند و به
نينوڪي قامڪي گه وره يان بن چه نه گه يان به سپايي ده خوراند. يه ڪ دوانيڪيان دامه يان ده ڪر د و جارچاره ش
خويان له قسه و باسي ٺه واني دي هه لده قوتاند. يه ڪيان وتي:

— ٺه ولادي هه رزه و به دڪار وه ڪ شووشه ي شڪاو، تازه جيي خوي ناگريته وه و ٺه گه ر ده وله تيش ٺازاديان

بکا نابی که س و کار لیبان خوش بن به تاییه ت کچ؛ تازه نه گهر "بی بن" کرا جگه له سه رشوری چ بو بنه ماله که ی ده هیلپته وه. ته نیا به کوشتنی، که س و کاری ده توانن چاو له چاوی خه لک بکه ن ئوحو ئوحو....و قسه کانی تیکه ل کوخه ی ته ری ده بوون.

ده رویش حه سه ن که نوکی تیژی گوچانه که ی له گل و خولی به رده می وه رده دا وتی:

— له بیرمه چه ند سال له مه و به ر له دی به که ی ئیمه کچیک زگی پر بوو. دایکی هه ر که به وه ی زانی دووری خسته وه له بهر چاوی باب و براکانی. دواتر که هه موو شتیک ئاشکرا بوو کچه یان دیبه وه و براکانی به خه نجه ر نه نجن نه نجنیان کرد، ته نانه ت ده سستی "بیژوه که ی" ناوزگیشی به نوکی خه نجه ره که وه هاتبووه ده ری. کوره که شیان دوا ی ماوه یه ک هه ر به هه مان ده رد برد. پیایوی قه دیم دل و غیره تیکیان هه بوو. به لام ئیستا کوا؟ ده یان ده نه ده ست ده وله ت و دادگا و نه وانیش به ته شریفاته وه یان حه دیان لیده رده که ن یان به رده بارانیان ده که ن.

ده نگه بانگ له مزگه وتی گه ره ک به رز بووه. پیره پیایوانی گه ره ک که دامه و هه والی نوی سه ری گه رم کردبوون و له بیریان چوبوو له کاتی خویدا بچن بو نویژ، به هیواشی و به یارمه تی دیوار و گوچانه کانیان هه ستانه پی و پاتوله کانیان ته کاندو به ره و مزگه وت ریچکه یان به ست. له مزگه وت نه و روژه مه لای گه ره ک چه ند حوکمیکی له بابه ت "زینا" و "زیناکاره وه" بو خویندنه وه.

هه والی گیرانی هه لاله ببوو به هه وینی قسه و باسی کور و کومه لی ناو شار. لای ئیواره بابی هه لاله بو جاری دوهم له کومیتته ده هاته وه؛ خه لک سه بیریان ده کرد و له کاتیکدا هه ندیکیشیان قامکیان بو راده داشت، ده ستیان ده کرد به سرته و کورکه. نه ویش وای ده نواند گویی له هیچ نیه و چاوه کانیشی جگه له هه نگاهه کانی خوی که نه مرو وه ک جاران قورس و قایم نه بوون هیچ نابینن به لام له راستیدا زوربه ی قسه و توانج و پلاری خه لکی ده بیست:

— که سیک که کچی گه وره و عازه بی خوی به ره للا بکا ده بی سزاکه شی بکیشی.

— ده لین نه و روژه کوره شیان گرتوه و قه راره به یه که وه له مه یدانی ناوه راست شار حه دیان لی ده رکه ن. یه کی تر ده یگوت:

— تو له خوته وه قسه ده که ی، قه راره له ده ره وه ی شار سه نگساریان بکه ن.

— نه و کچ و کوره بی تاوانن، بیچارانه ته نیا یه کتریان خوش ویستوه؛ خو دزیان نه کرده و که سیشیان نه کوشتوه. هه ر خوشه ویستی مابوو که قاچاغی بکه ن و خه لکی له سه ر بکوژن.

— تو ده لیبی چی خوشه ویستی، خوشه ویستی؟! نه وانه یان له سه ر یه ک گرتوون، تیده گه ی، به له شی رووت، ئیستاش جله کانیان هه ر له وی که وتوون.

— تو تیناگه ی. نه وان ده ستیان هه ر به ره ش و رووت ده گا. له بیرت نیه پار به خشداری شار ته جاوژی به کچه کارمه نده که کرد و که سیش له گول کالتری پی نه گووت، به لکو کچه که یان زیندانی کرد.

له هه موو مالیک باسی نه م رووداوه گه رم بوو. ته نیا مالی هه لاله بیده نگ و تاریک بوو. ده تگوت

دیرزه مانیکه که سی تیدا نه ژیاوه و لاولاوه ی ده رگا که یان ژه نگی هیناوه. باوکی هه لاله قینیکی غه ریپی له ره زا هه لگرتبوو. جار جاره ده چووه پشت په نجه ره که و ده یروانیه مالی ره زا و له بهر خووه ده یگوت:

- نه و ماله بوونه مایه ی روژره شی و دامای من. "هیدی" وه دوای کلاوی بابر دوو خست و نه وه نه مجاره ش نابرووی بردم به یه کجاری. ناخ ره زای ره زا گران؛ نه گهر وه چنگانم ده که وتی خه ش و کولی دلی خومم پی ده رشتی. ههر هاتی و به گویی هیدیت دا خویند کریکارانی جیهان، کریکارانی جیهان. سه گباب ناخر دیواری مالی باوکت لایه کی روخواوه، تو چت له کریکارانی جیهان دابوو. مندالی خه لک پیوه ده که ی و له به یینیان ده به ی.

یه ک دوو جار لیوی خوی بریندار کرد هینده ی بیگه زی. دایکی هه لاله که نه م قسانه ی هه موو گوی لی بوو، وتی:

- نه هاتی "ره حیم"، نه هاتی؛ به سالیک دوو مندالت له به یین بچن. خه تای که س نیه نه مسالمان پیوه نه هات. ره زای به سته زمان خه تای چی یه، له گهل هیدی وه ک برا و ابوون.

باوکی هه لاله که هه میشه له سه رخو بوو، نه مجاره به بیستنی نه و قسه وه ک فیشه که شیتته ده رپه ری:

_ به خوا جوانه؛ بوی وه پاری، زاواته، وانیه؟ هه لبت نه گهر هه لاله منداله که شی له ژووری دا ببایه ده تگوت نا نه وه مریه می عوزرایه و بوختانی بو هه لده به ستن. هه مووی خه تای تو بوو، هه مووی. ههر هاتی و کوتت ره زاش کوری خومانه و له جیگای هیدی یه. نه مده زانی که ده ته وی بیکه یه زاوای خوت. ناخ له چنگانت، ناخ.

دایکی هه لاله هیشتا باوه ری نه ده کرد که هه لاله و ره زایان له سه ریه ک گرتوون، وتی:

_ ره حیم، ره زا به چاوی خوشک سه یری هه لاله ی ده کرد چون شتی وا ده لی. نه وه قسه ی نه وانه سازیان کردووه. مه گهر له بیرت چوته وه نه و ده م هیدی یان گرت، وتیان له سه رکربن و فروشی تریاک گیراوه؟ کی تا نیستا قسه ی راستی له وانه بیستووه. هه تمه ن له کاتی ئیعلامیه بلاوکردنه وه دا گرتوویانن و نیستاش نه و شایعه یان بو هه لبه ستوون.

هیشتا قسه کانی ته واو نه ببون که له قولپه ی گریانی دا؛ دلی وه ک نانی سه ر پولو سوتابوو. نه و شه وه ش وه ک شه وی پیشوو خه و نه خزایه چاوی ته ریه وه و تا به یانی نه م لاو نه ولای کرد. به یانی وشه ی سه نگسار وه ک په پولله پایزه له کوچه و بازاری شار رژابوو. خه لک که تووشی یه کتر ده بوون پیش هه موو شتیک نه وه یان به یه کتر راده گه یاند.

- پاش نیوه رو له ده ره وه ی شار سه نگساری ده که ن.

- ده لین باوکی وتوویه تی خوم سه ری پان ده که مه وه.

- خه لک ده لین نه وه بو چاوترسینی که سانی تره.

- نامه وی بی بیسم. کچیکی تازه پیگه یشتوو ده کوژن له به رچی، ته نیا به خاتری خوشه ویستی. نای له یاسا و قانونی ئیسلامی، به راستی ئینسان که ده یان بیسی له جیاتی گوی ده بی لووتی بگری، چون

بوگه نیان میشکی نینسان ده با.

خه به ره کان سه عات به سه عات ده گوران. نه و روژه تا ئیواره هه لاله چه ند جار به رده باران کرا. خه لک هه ر تامه زروی نه وه بوون بزائن سه ره نجام نه و جه ریانه چون کوتایی دیت. نه وانه ی نه یانده ویست هه لاله سه نگسار بکری، قینه که یان وه ک خوشه ویستی یه که ی هه لاله شاراوه بوو، نه و په ره که ی تا بن گویی ناشنایه ک، نزیکیک بری ده کرد.

سه ره له به یانی روژی دواتر چه ند که سیکی به رگ سه وزی ریش دریژ، هه لاله یان که هه تا مل له قور گرتبوو، و پارچه یه کی سپی یان به سه ردادابوو، سه نگسار کرد. به رده کان به مقیاسی چه ندین هه زار گه وره کرابوونه وه، له سه ره نه خشه ی یاسای ئیسلام، به رده کان نابی هینده گه وره بن. هه لبه ت کاتی خوی له به ر بی ئیمکانی له بیریان چوو بوو له په راویزی قورئان دا بنووسن که مقیاسی به رده کان چه نده چووک کراوه ته وه.

خوره تاو تازه سه ری ده رهینابوو. بایه کی فینک ده هات و ده چوو و ده ی مینگانند، ده تگوت نه و دیمه نه ی به دل نیه. دارکون که ره یه ک خه ریک بوو میژووی نه م کاره ساته ی له سه ره پیستی داریک هه لده که ند. قیژه یه کی پر له ناله دارکونکه ره ی بو ماوه یه ک بیده نگ کرد.

پارچه که ی سه رو رووی هه لاله گول گول ببوو، سه ری هه ر جاره به لایه کدا لار ده کرده وه، هه رچه نده به ئاسته م، چون هه تا ملی له گل دابوو. له کونیککی پارچه که وه خوین لوزه وی به ستبوو و ده رژیاه سه ره گله که ی ده وره ی ملی هه لاله و سووری ده کرد. نه و روژه هه موو هه لاله کانیان سه نگسار کرد؛ نه و به ردانه ی وه سه ره و چاوی هه لاله نه ده که وتن له ولاتر ملی هه لاله و گه زیزه کانیان ده قرتانند. ملی هه لاله هه ر چه ند وه ک هی نه وان ناسک بوو به لام قایم تر بوو و به زه بری به رد لی نه ده بووه تاکوو زووتر له م هه مو نازاره به یه کرا رزگاری بی.

خور به دیتنی نه م دیمه نه په شوکا و تاله کانی گزنگی له سه ره زه وی کو کردنه وه؛ به نه م لاو نه ولای خویدا روانی. نه ییده زانی ده بی چ بکا. په له هه وریککی گه وره ی دوزیه وه و روخساری خوی له بن تویی ره شیدا شارده وه و پاش تاویکیش تیر تیر گریا.

چاخانه ی کاریژی شار خه لکیکی زوری تیخزابوو. له گوشه یه ک کابرایه ک سه ری به روژنامه یه کدا گرتبوو و شه پکه ی کلاوه که ی تا سه ره برویان هینابوووه خوار و عه یینه کیکی ره شی له چاو کردبوو. ته قه ی ئیستیکان و ژیرپیه ی شاگرد قاوه چی و دووکه لی سیگار و فره ویژی خه لک که باسی رووداوی تازه یان به چه ندین شیوه بو موسافیره غه ریبه کان ده گیراوه، تاقه تی کابرای روژنامه خوینی به سه ره بردبوو و قینیککی شاراوه ی له دلیدا کو کردبووه. له ناکاو ژووری چاخانه بیده نگ بوو، کوریککی جحیل وه ژوور که وت و بی نه وه ی که س لیی پرسه بی یان بی نه وه ی خوی بزانی روو له کی قسه ده کا، وتی:

- هه لاله یان سه نگسار کرد.

ژووری چاخانه بو له حزه یه ک کپ مایه وه. نه و قسه یه وه ک کوتکیک سه ری کابرای روژنامه خوینی هه

لبری. روژنامه که ی دانا یان له دهستی که و ته خوار. هه له داوان هه ستا، پیی له که وش یه ک دوو نه فەر نا. خوی گه یانده ده رگا و رویشته ده ر. حه شیمه ته که تینه گه یشتن، ده نگیان چوو بو سه ری و په له ی پرسپاریان به سه رکوره لاهه که دا باراند. له و ناوه ته نیا یه کیک سرنجی کابرای روژنامه خوینی دابوو. وتی:

— نه ری نه و کوره بو ناوا په شوکا و خیرا چوو ده ری، له وانه یه خزمی بی، ها؟!!

یه کیک دی وتی:

— له وانه شه کونه ده زگیرانی بووی، کی ده زانی چه ند ده زگیرانی هه بوون!

یه کی دی وتی:

— بلیته که شی لیکه وت؛ بریک تیی راما، بلیتی ته وریز بوو. دیسان ده نگی به رز کرده وه :

- دا بانگی که ن هه تا دوور نه رویشته وه!

چه ند جاریک بانگیان کرد به لام کابرا ته نانه ت ئاوریکیشی نه دایه وه.

حه ساری کاربژی جی هیشته، ریی باخه کانی خواره وه ی شاری گرتنه به ر. ئیتر بییری له هیچ نه ده کرده وه، ژیان هیچی تازه ی بو نه و پی نه بوو. مه رگی هه لاله نه و هه ودایه ی که نه وی به ژیان به ستبوه، پساندبوو. عیشقی نه وان له دارستانی خواره وه ی شاردا خه ملیبوو، بویه له ده میکدا هه موو وینه کانی ژیان رابوردوی هاتنه وه به ر چاو. ده یویست بیر له هیچ نه کاته وه به لام بییره وه ری یه کان وه ک هیلان زه رگه ته یه ک که داریان تی روکردبی، ده هاروژان و به عاتیفه یانه وه ده دا. چاوه کانی نیان تیزابوو. پاش ساتیکیش فرمیسک به سه ر گوناکانیدا جوگه یان به ستبوو. دارگیلاسه که ی له دووره وه لیده رکه وت، دلی داخوپا، ده تگوت که سیکي ئاشنای نادپاری بینیه. کولی دلی به تین تر بوو به چه شنیک که نه مجاره یان به ئاشکرا له بانگی گریانی دا. ئاخ عیشقی نه و و هه لاله له بن نه و دارگیلاسه ده ستی پیکردبوو و هه ر له ویش کوتایی هاتبوو. چاوی گیرا، پیتی یه که می ناوه کانیان هه ر له سه ر پیستی دارگیلاس مابوون؛ تاریخی یه که م ژوانیشیان هه روا. به لام کی تاریخی دوا ژوانیان ده نووسی؟ نه یده زانی کی.

بییره وه ری یه کانی کاتی پیکه وه بوون له گه ل هه لاله گشتی زیندوو بوونه وه؛ له هه موو لاهه ده وره یان دابوو و دلیان ده گوشی. له هه موو نه و بییره وه ریانه ش دژوارتر، هه والی مه رگی هه لاله دلی ده توانده وه. خوی رانه گرت، له لقه کانی دارگیلاسه هه لروانی، یه کیانی چاونیشان کرد، به هه ر تک ده ست پشتینه که ی، چه ند جار راتله کاند. ده یویست دلنیابی که به رگه ی قورسایی له شی ده گری یان نا.

چوه سه ر داره که، پشتینه که ی تووند گری دا و ئالقه که ی له ملی هاویشته. بو دوایین جار چاوی به ده ور و به ری خویدا گیرا، ده تگوت هیزیکی نه ناسراو بو لای ژیان رایده کیشایه وه، هه ر نه و هیزه ی نه و ئیواره یه وای لیکردبوو خوشه ویست ترین که سی، به ته نیا، لای سی چه کداره که جی بیلی. جاریک ده ستی برد بو پشتینه که و سه ره نجام خوی خسته خواره وه. پشتینه که له ملی تووند بوو. لاقه کانی به ربوونه وه، چه ند جاریک به توندی رایتله کاندن، ده ستی ده برد بو پشتینه که به لام ئیتر له ملی قایم ببوو. هه ناسه ی بو نه ده درا، سیه کانی وه ختابوو بته قن. لاقه کانی به رده وام کووده کردنه وه، تا سنگی دینان و دیسان به توندی

به‌ری ده‌دانه‌وه. ره‌گه‌کانی دم و چاوی ته‌ستور ببون. ره‌نگی شین و ره‌ش هه‌لگه‌رابوو. چاوی وه‌ختابوو ده‌رپه‌رن. تاویک هه‌روا به‌و حاله‌ته‌مایه‌وه، دواتر خوشی نه‌یزانی که چون ده‌ستی له‌لقیک گیر ببو و خوی هه‌لکیشابوو سه‌ری. نالقه‌که‌ی له‌ملی ده‌رهینا و له‌داره‌که‌وه‌خوی فری دا‌خوار. هه‌ر که‌وشیکی له‌پی دا‌مابو، تایه‌که‌ی تری هیندیک دوورتر له‌سیبه‌ری داره‌که‌که‌وتبوو سه‌ر زه‌وی. که‌وشه‌که‌ی له‌پی کرده‌وه و یه‌ک دوو جار ده‌ستی به‌م لاه‌و ته‌م لای ملی‌دا‌داهینا و سه‌یریکی داره‌که‌ی کرد. تاویک دانیشته، هاته‌وه‌سه‌ر خو. پاشان هه‌ستا وه‌ری که‌وت، یه‌کراست به‌ره‌و کوچه‌که‌ی خویان. نه‌یده‌زانی بوچی ده‌یه‌ه‌وی بچیته‌وه‌کوچه‌که‌ی خویان. له‌وانه‌بوو بو‌دوا جار ده‌یویست هه‌لاله‌ببینی.

شاوی ناو‌جوگه‌ورده‌کان که‌ده‌تگوت ده‌ماری دارستانن به‌شاوازیکی خه‌مناکه‌وه‌ده‌رویشته‌خواری. ژاوه‌ژاوی ژین له‌هه‌موو لایه‌که‌وه، ده‌گه‌یشته‌گوی. ده‌نگی ماشینه‌کانی ناو‌شار، ته‌قینه‌وه‌ی تاوانتاوی به‌ردیک به‌ده‌ستی به‌رد شکینه‌کان، بلندگوی مه‌دره‌سه‌کان و قیژه‌و‌هاواری مندالی ناو‌کولانه‌کان ده‌گه‌یشته‌باغی‌خواره‌وه‌ی‌شار. به‌لام له‌ناو‌شار که‌س‌گویی له‌ده‌نگی‌باغ و دارستان نه‌بوو، نه‌یان ده‌زانی دارگیلاس ته‌مسال میوه‌ی مه‌رگی‌گرتوه.

هه‌والی سه‌نگساری هه‌لاله‌شاری هه‌ژاندبوو و وه‌ک‌شه‌پولیک تا‌که‌ناره‌کانی‌شار ده‌چوو و دیسان به‌ره‌و‌دووا ده‌گه‌رایه‌وه. خه‌لک‌ماله‌که‌یان به‌یه‌ک‌نیشان‌ده‌دا، ناوی‌باوک و باپیریان‌ده‌پرسی، به‌بی‌گونه‌یان تاوانبار ناویان‌ده‌برد. دوا‌ی‌سه‌نگساری هه‌لاله‌ته‌مجاره‌باس‌باسی‌ره‌زا‌بوو، که‌س‌نه‌یده‌زانی له‌کوی‌یه‌و‌چی به‌سه‌ر‌هاتوو‌ته‌نانه‌ت‌شه‌ونمی‌خوشکیشی.

له‌کومیته‌وه‌چوو‌بوون به‌شوین‌دایک و باوکی هه‌لاله‌دا که‌بچن‌ته‌رمه‌که‌ی‌بیننه‌وه، دایکی به‌بیستنی‌ته‌و‌خه‌به‌ره‌بورابوو. ته‌نیا باوکیان‌برد. ته‌رمه‌که‌یان له‌چال‌هینابوو‌ده‌ر و له‌سه‌ر‌گژ و گیا‌دیریان‌کردبو. باوکی که‌تا‌ئیستا له‌به‌ر‌هه‌ستی سه‌رشکسته‌یی و خه‌فته‌ت، بی‌ری که‌متر به‌لای‌ته‌وه‌دا‌چوو‌بوو که‌هه‌لاله‌کچی‌ته‌و‌بووه؛ خوشی‌ویستوو و شه‌ونخوونی‌پیوه‌کیشاوه، غوربه‌ت‌دای‌گرت. هه‌لاله‌ی‌روژانی‌مندالی‌هاته‌به‌رچاو که‌به‌شان و ملی‌دا‌هه‌لده‌گه‌را؛ مووه‌کانی‌راده‌کیشا و له‌سه‌ر‌شانانی‌را‌بازی‌ده‌دا و وه‌ک‌بیچوو‌ه‌ناسک‌ره‌زا‌سووک‌بوو. هه‌ر‌جاره‌یان که‌خوین‌به‌ناسته‌م‌شوینیکی‌مه‌یله‌و‌سوور‌ده‌کرد، دنیای‌لی‌ویک‌ده‌هات، ئیستاکه‌ش‌شه‌لالی‌خوین‌له‌سه‌ر‌ته‌رز‌رایان‌کیشابوو و که‌س‌نه‌بوو‌وه‌ی‌لاوینی و چه‌سپ‌له‌برینه‌که‌ی‌دا‌تا‌ژیر‌وه‌بی. دلی‌وه‌ک‌ئاسمانی‌پایز‌داگیرا، چاوی‌لیل‌بوون. به‌بی‌ته‌وه‌ی‌به‌خوی‌بزانی‌فرمیسه‌که‌کان‌گونایان‌خوساندبوو. سه‌یری‌کرد‌چه‌نده‌به‌رد‌له‌ده‌ور و به‌ری‌هه‌لاله‌که‌وتوون، یه‌ک‌له‌حزه‌هه‌ستی‌کرد‌چوته‌فه‌له‌ستین. به‌رده‌کان‌ملی‌هه‌لاله‌کان و گه‌زیزه‌کانیان‌قرتاندبوو. چوو‌ه‌سه‌ر‌ته‌رمه‌که‌ی. په‌روی‌له‌سه‌ر‌هه‌لدایه‌وه و به‌خوره‌م‌دای‌دایه‌گریان و سه‌ری‌خویناوی‌له‌باوه‌ش‌گرت. فرمیسه‌که‌کانی‌تیکه‌ل‌خوینی‌سه‌روچاوی‌هه‌لاله‌ده‌بوون. تاویک‌به‌و

حاله ته مانه وه. پاسداره کان ده ستیان گرت و دووریان خسته وه و مه یته که یان له پشتی تویوتا نیزامی یه که یان هاویشت.

قژه خویناوی یه کانی له بن په روکه وه هاتبوونه دهر. ده ستی راستیشی خوار ببووه و بن له شی که وتبوو. پاش بیست ده قیقه گه یشتنه سه ری کوچه. کوچه وه ک شاره میرو ره ش داگه رابوو. خه لک پاله وپه ستویان ده دا. ده نگی شیوه ن و گریان به رز ببووه. باوکی هه لاله سه ری هه لبری، چاوه کانی چووک کردنه وه و گویی تیژ کردن. ناوی هیدی رایچله کاند. له ماشینه که بازی دا خوار. به په له ریزی خه لکی وه لا نا. گه یشته به ر درگا ی مال؛ دایکی هه لاله که وه هوش هاتبووه خوی ده رنیه وه و پر به گه رووی زامداری هاواری ده کرد:

— هیدی روله رو، هه لاله شم چوو.

ده نگی له خانوه تازه بی په نجه ره کان دا ده نگی ده دایه وه. ته رمی هیدی که روژی پیشتر نیعدامیان کردبوو، پیش هه لاله گه یشتنبه مال. به ماشینیک هینابوویانه وه و له حه وش ی مال فرییان دابوو. یه کیشیان گه رابوو و به دایکی گوتبوو:

— وتمان تا دره ننگ نه بووه با بو یه کی ئایاری ته مسال بیته وه لاتان، به لام پیمان باشتر بوو ته مسال بو مردوووه کانی هاوفکری قسه بکا و جه ژنیان له گه ل بگری.

هیدی پیش نه وه ی خه لک کو بیته وه خوی گه یان دبووه سه ربانی خویان تا له ویوه هه موو شتیک بیینی. به دیتنی ته رمی هیدی و هه لاله و بیستنی قسه ی پاسداره کان، ده رونی وه ک بورکان وه کول هات، چنگی له قیری سه ربانه که گیر ده کردن و لیوه کانی ده کروژین. دوو که س له خوشه ویست ترینه کانی له ده ست دابوون. ده یویست له بانه که وه خو هه لداته ناو خه لک، پر به گه روی هاوار بکا و له عنه ت له بکوژانی خوشه ویسته کانی بکا، ته مجار هه ر چی ده بی با بیی. دلی به یه کجاری کاول ببو. "ته تله س"یش (۱) له ژیر قورسایی خه می ئاوادا شانی داده ته کا، تازه ته و دلیشی کاول نه ببو. گیژه لوکه یه ک له بییری دا هه لی کردبوو. نه ی ده زانی بو کویی ده با. له نیو ته م گیژه لوکه و خه م و دلته نگی یه دا قسه کانی هیدی له یه کی ئایاری پاردا بییری بریک ته هوه ن ده کرده وه :

- روژیک دادی، ئینسان له شه ری دیرینه ی دژ به مه ینه ت و دزیوی و روژ ره شی، سه رده که وی، روژیک که قفل ته فسانه یه و ته نیا دل بو ژین به سه (۲)، روژیک که هیچ پیناویک نیه بو کوشتن یان بو کوژان. (۳) کاتیک بییری له و قسانه ده کرده وه هیمنی یه ک وه ک ئارامشی دوا ی توفان ده رونی داگرت. بریاری دا سبه یینی دوا ی دیتنی هاوریکانی بگه ریته وه بو ته وریز.

کولانه که یان ئیتر خه لکی هه لنه ده گرت. ده نگی گریان به رز و به رزتر ده بووه وه. باوکی هه لاله ئاوری دایه وه له ماله که ی سه رتریشیان ده نگیکی تیژ و کچانه ناوی هه لاله و هیدی هاوار ده کرد. به شوین خاوه ن ده نگدا چاوی گیرا له ئاپوره ی خه لکه که دا شه ونمی بیینی و خویشی چاوه کانی گرت و له بانگی دا، جار جار ده نگی گریانی خه لکیش تیکه ل شینی ته وان ده بوو و ته و سه مفونیایه ی

ته واو ده کرد.

۱- یانی ده ست هه لینه، نه بزوی!

۲- کوپله یه ک له شیعره "ئاسوی روناک"ی شاملوو

۳- وه رگرتوو له شیعریکی ف-پشکو